

MUDr. Margita Smatanová, Ph.D.
MUDr. Marek Dokoupil
znalci z oboru zdravotnictví,
pro odvětví soudní lékařství
ÚSL FN 17. listopadu 1790
708 52 Ostrava

RNDr. Marie Staňková, Ph.D.
znalec z oboru zdravotnictví
pro odvětví toxikologie
ÚSL FN 17. listopadu 1790
708 52 Ostrava

Vaše č.j.: KRPT-165953-670/TČ-2013-070071

Naše č.j.: P-644/2013, P-645/2013

KRAJSKÉ ZODPĚVNĚNÍ KRAJSKÉ NEDIVELSTVÍ POLICIE MSK Ostrava	
Došlo:	20. 10. 2014
Č. j.:
Počet listů: Přílohy:

Policie ČR
OOK
kpt. Ing. Bc. Jan Štefko
Českobratrská 10
728 99 Ostrava

Věc: + **Monika KRAMNÁ**, nar. 6.6.1977, úmrtí dne 30.7.2013
+ **Klára KRAMNÁ**, nar. 16.7.2005, úmrtí dne 30.7.2013
- doplnění **znaleckého posudku**

Na základě přiloženého spisového materiálu shrnuji rozhodné okolnosti a skutečnosti v tento

n á l e z

Výpis ze záznamu – státní zástupce, Egypt, list č.112 .. výslech svědka hotelový lékař Mahmoud Ahmad Mohamed..

... **Otázka: Jaké máte informace o této události?**

Odpověď: Dnes ve 3:45 jsem byl vedením hotelu informován o tom, že dvě klientky zvrací ve svém pokoji. Tak jsem tam šel, byl tam zaměstnanec recepce a bezpečnosti, ale nepamatuji si kteří to byli. Když jsem vešel do pokoje, viděl jsem dvě postele. Na první posteli, která byla za dveřmi, leželo dítě a na sobě mělo jen tričko a (nečitelné slovo). Na druhé posteli ležela žena, která měla na sobě jen tričko. Její manžel seděl na okraji postele. Při jejich vyšetření jsem zjistil, že jsou mrtvé asi tři hodiny či více. Měl jsem z manžela pocit, že ho to moc nezajímá. Pak došel člen bezpečnosti s tlumočnickem, řekl nám že se cítí unavený, a tak jsem ho vzal s sebou do nemocnice, kde jsem mu provedl výplach žaludku. Žaludeční obsah jsem uložil. Jelikož říkal, že je unavený a že zvracel, tak jsem ho nechal na pozorování až do teď. Nyní je jeho stav stabilizovaný a je schopen výslechu.

Otázka: Kdy a kde jste byl, když Vám zavolala vedení hotelu?

Odpověď: Dnes ve 3:45, jsem byl na ubytovně.

Otázka: Kdo Vám zavolaal?...

Výpis ze zprávy (strana 2) lékařské patologie, část Rudé moře číslo 110, rok 2013

... Když jsme se ptali (Ivona Magdalen) věk 40 let, polské státní občanství, učitelka dětí, řekla, že bydlí ve stejném hotelu v pokoji číslo (6340). Dne 30.7.2013 kolem 3 hodiny ráno slyšela hlas jak nějaký člověk mluví hlasitě a ten hlas bylo slyšet právě z toho pokoje, kde jsou ty mrtvé ženy. Její pokoj je vedle něj. Nepoznala zda se jedná o ženský nebo mužský hlas a taky nic nerozuměla Pak někdo klepal na její dveře. Když otevřela, stál tam muž, podle vzhledu, nešlo o místního občana. Muž ji chytil za ruku a vedl ji k pokoji. Když vešla dovnitř, našla dvě mrtvá těla, okamžitě šla ven z pokoje, aby to oznámila pracovníkovi hotelu. Pokračovala slovy, že ten muž neměl žádný emotivní projev.

Když jsme se ptali Kahovtiš Tomáš, věk (38 let). České státní občanství- policejní důstojník, řekl, že je ubytovaný ve stejném hotelu pokoj číslo /6342/, že nic neslyšel a nic o tom neví. Když jsme se zeptali Kahovtšová Zita věk (43)let, česká státní příslušnost, řekla, že mrtvé ženy nezná, že ráno kolem 4 hodiny ji probudil hlasitý mužský hlas, trvalo to chvíli a pak zase usnula...

Výpis z pokračování protokolu o výslechu obv. Petr Kramný, nar. 19.5.1978, ze dne 4.3.2014

Sobota dne 27.07.2013:

Den opět začal standardně, ráno jsme zase vstanuli, Monika vstanula dřív, viděl jsem ji vcházet do pokoje, byla zase odnést ručníky na lehátka k bazénu. Umyli jsme se, připravili jsme se na snídani a šli jsme kolem **07.30 až 08:00 hodin na snídani všichni tři, chodili jsme spolu.** Na snídani jsme se zdrželi asi půl hodinky a poté jsme vrátili zpátky na pokoj pro věci. Měli jsme s sebou černou tašku Adidas, takovou plátěnou, ve které jsme měli krémy, ploutve, Monika tam měla knížku, kšiltovku a šli jsme na místo, na které jsme chodili, stále na stejné místo k bazénu. Tam jsme trávili, dá se říct, celé dopoledne, **až do oběda, když jsme šli buď do plážového baru na oběd, který je hned za bazénem. Tam to jídlo bylo daleko horší, než v restauraci, byly tam hotdogy, hamburgery,** takže jsme tenhle ten plážový bar využili možná jednou, možná dvakrát. Vrátili jsme se zpátky na lehátka, jezdili jsme všichni tři na tobogánu. Takhle to šlo až do odpoledních hodin. Mezitím jsme si několikrát zašli pro pití do plážového baru, kde jsme byli na tom obědě, většinou tam chodil každý z nás sám, tzn. jednou Monika, jednou Klárka, jednou já. Tím, že to bylo opravdu nevím možná 80 metrů, tak jsme neměli tam strach Klárku pouštět. Měli jsme ji prakticky neustále na očích. Vždycky, jak jsme leželi na lehátkách, já a Monika, tak vždy jeden z nás ji hlídal, aby se Klárce něco nestalo. Monika si četla knížku, takže jsem ji hlídal já, potom jsme se vystřídali. Sem tam Klárka přišla, že chce na tobogán, tak buď já nebo Monika jsme s ní šli. Nebo jsme šli všichni tři společně se koupat do moře. Nevím, jestli to bylo v tu sobotu nebo v neděli, kdy jsme šli na takové velké molo a Monika skákala z výšky 5-ti metrů do moře, hrozně se jí to líbilo. Tam jsme strávili možná i s cestou hodinku až hodinku a půl, kdy jsme pořídili další fotografie, vrátili jsme se poté zpět k tornu bazénu na to samé místo. Věci, jako třeba nafukovací lehátka, krémy, ploutve jsme nechávali na lehátka, nikdy se nám nic neztratilo.

Tam jsme mohli být tak do 16:30 až 17:00 hodin každý den. Pobalili jsme věci a šli jsme zpátky na pokoj. Když jsme vyšli na patro, tak Klárka vždycky po mě chtěla kartu od pokoje, kterou jsem nosil v tašce, kterou jsme nosili na pláž, já jsem ji jí dal a Klárka vždycky běžela dopředu a otevřela dveře. Téměř pokaždé zapoměla kartu zasunout do takové krabičky, která byla na pravé straně za dveřmi, aby se rozběhla klimatizace a rozsvítilo světlo. Vždycky jsem říkal „Klári, něco jsi zapoměla, vrať se.“ Vždycky říkala „já jsem popleta“. Vrátila se ke krabičce a kartu zasunula. Ručníky a plavky, které byly mokré, jsme dali na balkón na židle tak, aby to proschlo. **Monika s Klárkou buď společně nebo každá zvlášť se šly osprchovat, protože jsme byli od písku. Potom si vyfénovaly vlasy fénem, který byl zabudovaný v koupelně.** Pak jsem se šel já sprchovat, protože mi to trvalo poměrně kratší dobu. Když měly obě vysušené vlasy a byly v pokoji obě před zrcadlem a Monika se líčila, Klárka se česala, obě tam pobíhaly pouze ve spodním prádle. Já jsem přitom ležel na posteli a koukal jsem se na tablet. Někdy jsem pustil i hudbu, Klárka začala tancovat. Klárka chodila do mažorettek, tak začla i tancovat, měl jsem tam nahranou jednu jejich skladbu z vystoupení. Oblíklí jsme se všichni, byli jsme připraveni **na večeři a odcházeli jsme společně na večeři kolem 18:00 hodiny, nikdy nezůstal někdo na pokoji sám.**

Když jsme byli u bazénu a Monice se chtělo na záchod, tak Monika chodila na náš pokoj. Já, když ráno vstanu, tak zpravidla po půl hodině jdu na velkou stranu a pak už celý den nechodím. Když se mi chtělo na malou stranu nebo Klárce, tak jsem se vyčůrali do moře. Bylo to blíž, než jít přes půl hotelu do pokoje. Monika na tu velkou stranu chodila jednou denně, spíš v dopoledních hodinách, jinak na malou stranu chodila také do moře. Tím, že jsme měli pokoj uprostřed hotelového komplexu, když Monika chodila na záchod na pokoj, tak to i s cestou mohlo trvat tak asi půl hodiny.

Když jsme vyšli ven z pokoje na večeři, buď jsme šli přímo na večeři, nebo jsme se šli projít ještě po areálu hotelu, kde jsme dělali nějaké fotky. **Co jsme na večeři jedli v sobotu, to si již nevzpomínám. Šli jsme se normálně navečeřet tak, jako den předtím, nikdo z nás neměl žádné zdravotní problémy.** Nestalo se nic mimořádného. Po večeři jsme šli na recepci, vím, že při vstupu krájeli meloun, tak Monika a Klárka si vzaly táceky, posadili jsme se do sedaček na recepci a ony jedly meloun, já melouny moc nejím. Vím, že přišel za námi delegát cestovky BluStyle, byl to Egyptan, ale nevím, jestli to bylo v sobotu nebo v neděli, kterého někdo z nás vyfotil, máme ho na fotkách, které jsem poskytl policii. Tím, že uměl hovořit trochu česky, takže jsem se s ním bavil trochu i já. Pořád říkal, že mám krásnou ženu, krásné dítě, ptali jsme se ho na různé věci, jestli je ženatý, má děti, říkal, že ženatý není, nemá děti. Tuším, že mu mohlo být něco přes 20 let. Tím, že měl dole stoleček se židlí a počítač, tuším, že zajišťoval nějaké výlety pro turisty, se ho Monika ptala, jestli tam má připojení na internet. Říkal, že je nám schopen sehnat přednabitou SIM kartu po dobu celého pobytu. Když jsem se ho zeptal kolik to bude stát, tuším, že řekl kolem 20 dolarů, což bylo 500,- Kč. Řekli jsme mu, že si to promyslíme a dáme mu vědět další den. Připadalo nám to dost drahé na těch 7 dnů, které ještě byly před námi.

Potom jsme vyšli ven před hotel, kde jsme taky udělali nějaké fotky. Tuším, že v tu sobotu jsme se nevzdalovali Od hotelu, prošli jsme pouze obchody na levé a pravé straně, kolem hotelu. Potom jsme se vrátili zpátky do prostoru komplexu hotelu, kde mělo začít kolem 20:00 hodiny minidisco pro děti. Vím, že Klárka první dva nebo tři dny nechtěla vůbec jít, vůbec jsme ji nepoznávali, protože na

předchozích dovolených tam byla snad vždy od prvního dne. Nedokážu si vybavit, zda jsme tam byli poprvé v sobotu nebo až ten následující den. Zastavili jsme se u nějakého baru, kde jsme si nalili nějaké nealko, Monika nějaké nealkoholické pivo nebo víno, my s Klárkou nealko - colu nebo sprite, fantu nebo čistou vodu. Já jsem to tak různě střídal, Klárka to taky dost střídala. Někdy si to namixovala, že to měla všeho chuť. Byla dost vysoká na to, aby si to sama načepovala. Dál už si nevzpomínám, co konkrétně jsme v tu sobotu dělali, jestli jsme byli na pláži nebo jsme chodili ještě po areálu, to už si opravdu nevzpomenou. Pak jsme se odebrali na pokoj, svlékli jsme se, šli jsme si umýt zuby, osprchovat a šli jsme si lehnout. Kolik mohlo být hodin v sobotu, když jsme šli spát, to opravdu nevím. **Zase jsme se všichni sprchovali, nevím jestli se Monika sprchovala sama nebo s Klárkou**, je ale taky možné, že jsem se mohl sprchovat první já, už si to nepamatuji. Chodili jsme obutí v crottech, Monika měla několik žabek, ta střídala různé. Když šla k moři. Ty crotty byly z gumového materiálu, my s Klárkou jsme se nepřezouvali, chodili jsme pak v těch botech i na pokoji, nepřezouvala se ani Monika. Když jsme se vraceli z pláže, tak boty byly od písku, ten písek byl pak na podlaze v pokoji, byla tam dlažba a tuším, že tam byl malý koberec před postelema. Na podlaze zůstávaly drobné zrníčka písku a proto jsme tam chodili v těch botech. Co se týče čistoty, tak tam každý den uklízeli, jak podlahu, tak stlali postele, ale v žádném případě se nestalo, že bychom šli se špinavýma nohama do postele spát, na to byla Monika háklivá. I doma jsme Klárce říkali, ať si bere papuče, protože doma máme dlažbu a ta zem je studená. Když jsme přišli z pláže, tak si myslím, že jsme se v botech i koupali, protože ve sprchovacím koutu byly taky zrníčka písku, před sprchovacím koutem na zemi byl ručník, na který se šláplo. **Co se týče večera, když se Monika s Klárkou sprchovaly, tak nevím, jestli se sprchovaly v botech nebo bez bot**, já jsem jim tam dovnitř nechodil. Já jsem se sprchoval, na dotaz, zda jsem byl ve sprchovém koutě v botech nebo ne, tak uvádím, že nevím. Víím, že když jsme se vraceli z pláže, tak jsem si boty do sprchy bral, abych si je opláchl od písku. Myslím, že to samé dělala Monika s Klárkou. **V tu sobotu večer se nic mimořádného nepříhodovalo.** V tu sobotu si ještě vzpomínám, že nám tam měli přijít opravit trezor, který nám nešel otevřít, jak jsem popisoval a nikdo zase nepřišel. Tu opravu trezoru jsme si objednávali na recepci osobně, neobjednávali jsme ji přes telefon, takové věci jsme řešili buď na recepci nebo pomocí animátora. Kdy měl na tu opravu trezoru v sobotu přijít si už nevzpomenou, ale každopádně nikdo nepřišel. Myslím si, že v tu sobotu měl přijít před večerí, to jsme byli všichni na pokoji. Já si to nedokážu zpětně zcela vybavit. Večer jsme se zřejmě dívali ještě na televizi, ale nebyly tam žádné české programy, tak jsme podle mě poslouchali jenom hudbu z televize, byl tam nějaký hudební kanál v televizi.

Neděle dne 28.07.2013:

V neděli zase Monika standardně odchází ráno z pokoje, já jsem ani nevěděl kdy odchází, byla dát zase ručníky na to stejné místo k bazénu, kde jsme chodili každý den. Vždycky, jak přišla, tak nás nějakým způsobem vzbudila, když otvírala dveře nebo nás vzbudila. Vstali jsme, šli jsme si umýt zuby, zašli na záchod a připravovali se na snídani. Ještě si vzpomínám, že když jsme odcházeli na snídani, tak Monika měla vždycky na sobě plavky a na tom nějaké plážové šaty, abychom se potom nezdržovali. **Snídali jsme kolem 08:00 hodiny, jako každý den. Já jsem jedl většinou sladké pečivo, koláčky, Klárka většinou také, ale Klárka si k tomu dávala ještě ovoce, které si chodila sama nabírat.** Chutnalo jí to. **Monika si dala kávu a myslím si, že měla určitě opékaný toust, máslo,**

vajíčko, sýr a salám. To bylo vždycky její, to ona hrozně má ráda. **Monika pila kávu a my s Klárkou nealko**, které tam bylo. Ráno tam byly dva druhy ovocného nápoje, červená nebo žlutá, chutnalo to jako voda se šťávou. Šli jsme zpátky na pokoj, zašli jsme si na záchod, vzali jsme si tašku, kterou jsme měli připravenou, ručníky ještě a šli jsme na lehátka k bazénu, zase na to stejné místo. Koupali jsme se, tobogány, s Klárkou jsme blbli v bazénu, potápěli jsme se, všichni tři společně, jako normální rodina. Probíhalo jako v sobotu, jako každý den. **Pili jsme to, co nabízel plážový bar, snad tu červenou a žlutou vodu.** Od 10:00 hodin začal fungovat bar, takže **colu, fantu, sprite a vodu.** Já alkohol nepiju, myslím si, že **kromě vína alkohol žádný nepila.** Tak to šlo až někdy do 12:00 hodiny.

Chci uvést ještě k sobotě, že jsme potkali ještě animátora, nosil kšiltovku, směrem dozadu, mohlo mu být tak kolem 22 let. Tehdy jsme mu poprvé říkali, že již dvakrát jsme čekali na opravu trezoru a nikdo nepřišel. On zašel na recepci, kde to nahlásil. My jsme seděli u recepce a viděli jsme, jak to šel na recepci nahlásit. Myslím si, že to bylo po večeři. Animátor za námi přišel k sedačkám a řekl nám, že v neděli přijde někdo opravit trezor kolem 12:00 hodiny.

Pokračuji k neděli 28.07.2013.

Monika se podívala na můj telefon, telefon od Moniky byl na pokoji. K bazénu jsme nosili pouze jeden, a to ten můj. Monika zjistila, že je před 12:00 hodinou a řekla, že má přijít opravář na trezor ve 12:00 hodin. Já jsem jí řekl, že si vezmu kartu a na pokoj zaběhnu. Domluvili jsme se na tom, že Monika s Klárkou na mě počkají před restaurací a poté půjdeme všichni tři společně obědvat. Já jsem došel na pokoj, mohlo být kolem 12:05 až **12:10 hodin**, kdy před dveřmi nikdo nestál, odemkl jsem pokoj, vešel jsem dovnitř, dveře jsem nechal otevřené a čekal jsem, zda ten opravář přijde. Tím, že jsem šel rychlou chůzí a měl jsem sucho v puse, tak jsem se napil coly, která byla v lednici v minibaru. Ta cola byla studená, myslím si, že lednička normálně fungovala. Čekal jsem tam možná 5 až 10 minut, déle to určitě nebylo. Když jsem odcházel k restauraci sám pro sebe jsem si říkal už je to potřetí, zase nikdo nepřišel". Když jsem dorazil za Monikou a Klárkou, tak jsem to Monice sdělil, že opět nikdo nepřišel a že už to kašlem, že ty peníze a pasy zamkneme do kufru a dále jsme to už neřešili. Šli jsme dovnitř na oběd, do restaurace. Tam jsme poobědvali, už si nevzpomínám, co konkrétně jsme měli na jídlo. Všichni tři jsme jedli.

Ted' jsem si vzpomněl, že **v sobotu jsme ještě večer vyzkoušeli kraby.** Mi to moc nechutnalo, myslím si, že Monice taky. Klárka to nejedla, nedala by to do pusy.

Co jsme jedli, opravdu netuším, ale po obědě jsme se vydali zpátky na ty tři lehátka, kde jsme leželi dopoledne. **V neděli jsme určitě u oběda pili, co přesně nevím,** to nealko tam bylo pořád stejné. U jídla byly vždycky takové malé skleničky o obsahu snad 1 dcl, z toho se člověk nenapije, tak jsme stále chodili si nalévat. Je možné, že u oběda, večeře či snídaně jsme si každý chodili i třikrát pro pití. Po obědě jsme se vrátili zpátky na lehátka k bazénu, koupali jsme se, chodili jsme na tobogán, prostě to probíhalo stále stejně. Taky jsme někdy šli k moři se podívat. Moře bylo vzdáleno od těch našich lehátek tak 150 až 200 metrů. Víím, že moře bylo strašně mělké. Když si chtěl člověk zaplavat, tak musel jít přes molo, které bylo vzdáleno tak možná 500 až 1000 metrů. Takže v moři jsme seděli nebo polehávali, protože to moře bylo strašně mělké, tak možná po kolena vody.

Ještě bych chtěl uvést, že každý den byl odliv moře, kdy se moře ztratilo na vzdálenost 500 až 800 metrů a vím, že Monika s Klárkou, když jsme šli před večerí v pátek, sobotu, či neděli, to už si nevzpomínám, tak šly a sbíraly mušle, které tam zůstaly při odlivu. Možná je to i na nějaké fotce, nevzpomínám si.

V neděli jsme se cítili zdravotně dobře. Kolem 15:00 hodiny odpoledne šla Monika do plážového baru pro pití. Jak už jsem již uváděl, **kromě pití přinesla i talíř hranolek politý kečupem.** To pití bylo nealko a bylo tam i **nealkoholické pivo a možná dvě fanty.** Nesla skleničky naskládané na sobě, daly se do sebe tak zarazit, že nespady. Já jsem byl s Klárkou ve vodě, Monika na nás zavolala, tak jsme s Klárkou šli ven si sednout na lehátka a dali jsme si hranolky a pití. Když jsme to okamžitě snědli a já s Klárkou jsem se vydal pro druhou várku hranolek s kečupem a pití. Monika zůstala na lehátku. Ty hranolky jsme jedli všichni tři. Když jsme se vraceli z baru, tak **Klárka nesla pití a já jsem nesl talíř plný hranolek a tuším, že jsem tam měl i jeden hamburger.** Monika byla na lehátku, dali jsme jídlo na lehátko a všichni tři jsme to snědli, já jsem snědl nejvíc. Hamburger jsem snědl já sám. Pak jsme šli znovu do bazénu. Takhle to probíhalo až do 16:30 až 17:00 hodin. Pak jsme šli na pokoj, zase ručníky, plavky, co jsme si sundali v koupelně, jsme dali sušit na stolečky na balkóně. Monika si umyla hlavu s Klárkou, já taky, protože jsme se potápěli. Umyli jsme si vlasy, vyfénovali, Monika s Klárkou se připravovaly na večerí, já jsem zase ležel na posteli. Zda byla puštěná televize, to už nevím. Najednou zazvonil telefon, já jsem ležel na posteli, takže telefon byl vedle mě, zvedl jsem ho a řekl jsem „haló“. Na druhém konci se nikdo nezval, ale nikdo to taky nepoložil. Po nějaké chvíli jsem zavěsil a Monice jsem říkal, že jestli to nevolal opravář trezoru, jestli nepřijde.

Když jsme se z pláže vraceli na pokoj, tak Klárka zase měla kartu a běžela napřed před námi asi 10 až 15 metrů. Ta karta se zasunula do dveří a klika povolila, daly se otevřít dveře. Víam, že zase Klárka nestrčila zasunout kartu do krabičky za dveřmi, tak jsem ji opět upozornil, že na něco zapomněla. Ona se vrátila a kartu zasunula do krabičky. Po zasunutí karty, pokud necháte rozsvícené světlo, tak se rozsvítí. My jsme nechávali, dá se říct, vždycky v koupelně rozsvícené světlo. Současně se rozběhla klimatizace. Venku bylo tak přes 40 stupňů Celsia a klimatizaci jsme měli nastavenou na 27 až 27 stupňů Celsia, byla tam digitální klimatizace. Ještě si vzpomínám, že když jsme se vraceli na pokoj, tak tam bývalo hrozné vedro, proto po příchodu jsme klimatizaci nastavili i na 19 stupňů, aby se tam ochladilo a pak jsme to zas dali na těch 27 až 28 stupňů. Když jsme přicházeli na pokoj bylo tam světlo, myslím, že jsme měli závěsy roztažené. Pokud jsem dotazován, co všechno se zapínalo na kartu, tak podle mne skoro všechno, ale jak jsem už uváděl, když jsem bral z ledničky colu, tak byla studená, tak z toho usuzuji, že tato se asi nevypínala. **Doplňování baru fungovalo tak, že každý den v dopoledních hodinách nám do ledničky dali při úklidu tři půllitrové láhve vody a protože jsem nechával každý den na posteli dolar, tak nám každý den dali v litrových lahvích jednu colu a jeden sprite.** Na půllitrových vodách byla v místě uzávěru zatavená průhledná fólie. Na cole a spntu byl klasický uzávěr, že když jsme jej otvírali, tak jsme po otočení odlomili takový ten prstýnek. Vypadalo to tak, že to jsou originál láhve, ale chci říct, že někdy v té rychlosti jsem si nevšiml, jestli ty láhve byly zavřené nebo otevřené. Navíc jsme v ledničce měli i láhve z předchozího dne, které byly už otevřené, to znamená, že nám tam doplnili nové láhve, i když v ledničce zůstaly láhve ještě nedopité z předchozího dne.

Monika s Klárkou se připravovaly na tu večeři, oblékaly se, Monika se malovala, trvalo jim to déle. Já jsem se oblékal vždycky jako poslední, protože jsem si dal kraťasy a tričko a mohli jsme jít. Toto mohlo být tak před 18:00 hodinou. V tuto dobu jsme nepociťovali žádné zdravotní problémy, takto to bylo celou neděli. Já jsem měl jen plné břicho, pocit sytosti, jak jsem snědl ty hranolky a hamburger. Víím, že vždycky, jak jsme šli na večeři, tak jsem si vždycky geloval vlasy a kšiltovku jsem nosil většinou na snídani a na oběd.

Všichni tři společně jsme šli na večeři. Než jsme odešli, tak Monika zatáhla v pokoji závěsy. Nevím, proč to udělala, dny předtím to neudělala. Když jsme přišli třeba od bazénu, tak závěsy bylo odestřené, Monika s Klárkou běhaly třeba po pokoji nahé a vůbec jim nevadilo, že jsou závěsy roztažené, tak nevím, proč zrovna ten den zatáhla před večeří závěsy. Pokud jsem dotazován, zda nám večer svítilo slunce do pokoje, tak to už nevím, každopádně bylo venku světlo. Vyšel jsem ven před pokoj a čekal jsem, až si tam Klárka vezme nějaké věci. Monika stála ve dveřích, myslím, že dokonce to je na fotografii, kterou jsou poskytli policii. Myslím, že ještě před večeří jsme se šli fotit po areálu hotelu, kdy jsme šli podél velké zdi až k pláži. Tam nás vyfotil společně někdo z ochranky nebo security, někdo kdo hlídal pláž. Monika ho požádala, aby nás vyfotil společně naším fotoaparátem. Tuším, že pak jsme šli na tu večeři. Já tím, že jsem měl pocit sytosti, tak už jsem nevečeřel, Monika měla tuším zeleninový salát a pečivo a Klárka tuším, že špagety, ta jedla skoro pořád, dá se říct, špagety, s nějakou kečupovou omáčkou. **Pití jsme měli fantu s Klárkou a Monika měla tuším 1 dcl nějakého vína,** jaké barvy si nevzpomínám. Po večeří jsme šli na recepci a vyšli jsme ven před hotel, kde jsme viděli přes ulici, že jsou nějaké další obchůdky, proto jsme je šli navštívit. Navštívili jsme možná 3 až 5 obchůdků s oblečením, se stříbrem. Víím, že Monika si chtěla koupit nějaký stříbrný prstýnek, tak jsme byli v jednu nebo ve dvou prodejnách stříbra. Ale žádný jí nepasoval, všechny měla velké. Víím, že už byla hrozná tma, tak jsem řekl, že se radši vrátíme k hotelu a tam jsme navštívili ještě přílehlé obchůdky. Víím, že jsme byli v jednom obchodě s oblečením a Monika tam zkoušela Klárce mikinu, myslím, že byla růžová. Klárce se nelíbila, tak jsme jí ji nekupovali. Pak jsme navštívili ještě obchůdek se stříbrem, kde si Monika vybrala prstýnek, ale zase ho měla velký a prodejce jí ho opraví, že bude do druhého dne připravený k prodeji ve večerních hodinách. Pak jsme se odebrali na recepci v hotelu, kde jsme seděli a dali jsme si pití. **Já s Klárkou jsme si dali nesquick, Monika tuším si dala víno.** Seděli jsme na sedačkách těsně u skla, takže jsme viděli celý areál hotelu přímo před sebou. Víím, že Klárka si všimla, když koukala přes to sklo, že venku dávají zmrzlinu, tak si šla stoupnout do řady. Já jsem ji přes to sklo pozoroval, aby se jí něco nestalo, nebo aby jí někdo někam nezatáhl. Říkám to z toho důvodu, že jsem měl o ni strach aby se jí něco nestalo. Až jsme skončili na recepci, tak jsme se odebrali pomalu na minidisco, které začínalo, tuším, nějak kolem 20:00 hodiny. Když jsme tam přišli, tak hudba už hrála, ale program ještě nebyl. Klárka šla dolů, mezi ostatní děti a my s Monikou jsme si sedli vedle sebe a dívali se na Klárku. Normálně jsme se bavili mezi sebou. Potom začal program pro děti, kdy Klárka tancovala, byly tam i animátorky. Tancoval se tzv. Vláček, kdy se děti drží za sebou a Klárka držela animátorku za pas, byla hned druhá. Pořizovali jsme nějaké fotky, kdy já jsem se díval na Klárku a animátorku, kterou držela za pas. Monika se na mě podívala a řekla proč se dívám na tu animátorku. Já jsem jí řekl, že se na ni nedívám, že se dívám na Klárku. Monika mi řekla: „ne, ty se na ni díváš“, já jsem jí odpověděl „ne, nedívám se, Moni prosím tě, přestaň“. Program trval asi

možná necelou hodinu, kdy na závěr se děti fotily s různými animátorkama nebo animátorem, kteří tam zrovna tancovali. Monika mi vzala foťák, který jsem měl pověšený na krku a šla vyfotit dolů Klárku. Když se vrátila, tak mi říkala „tady máš tu animátorku, můžeš se na ni podívat z blízka“. Já jsem jí řekl „vždyť o nic nešlo“. No a čekali jsme na další program, který měl začít asi za půl hodiny, mělo se jednat o program pro dospělé. Byli tam tanečníci s velkýma sukněma, bylo to velmi zajímavé. Byla tam i břišní tanečnice. **Tento program mohl končit tak po 22:00 hodině.** V průběhu programu mi Monika říkala, že mám zajít pro pití, já jsem se zeptal „kde“ a ona mi ukázala na bar u pláže, kde se svítilo. Já jsem řekl Monice, že se mi tam nechce, že se když tak napije až na pokoji. Nejsem si jistý, jestli Monika pro to pití šla, ale vzhledem k tomu, že jsme tam seděli asi dvě hodiny, tak usuzuji, že šla pro pití. Nějak si tak vybavuji, že chvíli vedle mě neseděla, tak jsem si říkal, že asi šla pro to pití do plážového baru a měl jsem o ni strach. Hlídal jsem Klárku, která tam pobíhala dole s dalšími dětmi. K dotazu vrchního komisaře uvádím, že si nevzpomínám, jestli jsem něco v průběhu toho večera u programu pil, ale je to možné, protože si vzpomínám, že jsem za sebe dával plastovou decovou skleničku. Ještě si vzpomínám na jednu věc, že Monika mluvila s Klárkou, která byla na takovém vyvýšeném pódiu, kde vedly schody dolů a nahoru. Je možné, že při té příležitosti dávala Klárce pití, které donesla, ale to nevím.

Po skončení programu jsme šli na pokoj. Víím, že vedle našeho pokoje byl hned bar a dá se říct, že jsme kolem toho baru někdy procházeli, protože se dalo jít dvěma směry. Ještě jsme se ten večer u toho baru ještě zas a dali si pití, to nevím. Přišli jsme na pokoj, Klárka běžela jako první, otevřela pokoj, teď si nevzpomínám, jestli tu kartu tam zase strčila nebo ne. Přišli jsme, svlíkli jsme se, vyčistili jsme si zuby, **osprchovali jsme se.** Napili jsme se ještě před spaním. Já víím, že já jsem pil colu, Klárka většinou pila sprite, co pila Monika, to nevím přesně. Ještě jsme se bavili o tom programu, že je to nemožné, se tak točil půl hodiny na jednu stranu a aby se nezatočila hlava. Probíhalo to úplně normálně. Nepocítovali jsme žádné zdravotní problémy. Šli jsme spát. Víím, že vždycky večer, po návratu do pokoje, někdo z nás uklidil z balkónu ty plavky a ručníky dovnitř. Klimatizace jela normálně na tu teplotu, jak jsem uváděl kolem 27 stupňů. Tím, že šel někdo z nás na ten balkón pro suché věci, tak byly závěsy odhrnuté. Nebyly tam žádné lampy, které by nám z venku svítily do pokoje...

... **Pondělí dne 29.7.2013:**

V pondělí ráno **Monika vstala a řekla, že jí není dobře.** Víím, že když jsem poprvé běžel na záchod, kdy **mě bralo na zvracení,** tak jsem slyšel, že zvoní můj telefon. A když jsem se vrátil po nějaké době ze záchodu, tak jsem se ptal Moniky „kdo volal“, ona řekla, že nikdo. Když jsem se podíval na telefon, byl to budík, který byl nastaven na **07:00 hodinu** ráno, z čehož jsem usoudil, že Monika vstávala takhle ráno v 07:00 hodin a nosila ručníky na lehátka k bazénu. V to pondělí podle mne vstala kolem 06:30 hodin.

Monika vstala, řekla, že jí není dobře, zatáhla závěsy, venku už svítilo sluníčko, řekla, že jí není dobře, že dneska nikam nejdeme. Na to jsem jí řekl, že já se taky necítím, že mě bralo na zvracení. Tuším, že Klárka ještě spala. Běžel jsem na záchod, zvracel jsem do umývadla a Monika poprvé běžela na záchod, kdy já už jsem byl na posteli, už jsem ležel, na té posteli, na které jsem večer usnul. Poté přišla Monika ze záchodu a řekla, že má průjem.. Ještě jsem jí říkal „vidíš, **to máš z toho salátu, co jsi jedla na večeři**“. V tom se vzbudila Klárka a řekla, že jí taky

není dobře. Začal kolotoč běhání na záchod. **Monika seděla na záchodě, před sebou měla vložku z odpadkového koše**, jednalo se o plastovou vložku, kdy koš byl takový chromovaný, otevíral se tak, že dole se našláplo na páku a ona z tohoto vytáhla plastový kbelík s uchem, do kterého zvracela. Zvracel jsem do umývadla a viděl jsem, jak Monika sedí na záchodě, před sebou má kbelík a do něho zvrací. **Klárka, myslím, zatím ještě nezvracela a zpočátku neměla ani průjem**. Různě jsme se bavili, z čeho to můžeme mít? Jestli z té večeře. Monika mi řekla, že má průjem a že zvrací. Měli jsme s sebou z domova Antinal, který mi dal kamarád, který byl asi měsíc před náma v tom stejném hotelu. Řekl jsem Monice a Klárce, ať si vezmou Antinal, byl v šuplíku mezi ostatními léky. Monika si ho vzala, jestli si ho vzala i Klárka, to nevím. Určitě to zapili něčím, co bylo v lednici, nevím, jestli čistou vodou nebo colou či spritem. Já jsem taky neustále běhal na záchod, kde jsem zvracel do umývadla. Víím, že když jsem jednou přišel na záchod po Monice, tak jsem ucítil takový zápach, jako po průjmu. Zvracel jsem do umývadla. Různě jsme polehávali. Tím, že jsem zvracel, **tak jsem si tabletu Antinalu vzal až později**, abych ji hned nevyzvracel. Ty tabletky jsem si dal dvě, zapil jsem je vodou, **vzal jsem si je asi půl hodiny po Monice a po Klárce**, tak možná kolem 08:00 hodiny ráno. Tu vodu jsem pil přímo z plastové, půllitrové láhve, takto jsme všichni pili, přímo z láhve. Monika i Klárka určitě také pily přímo z plastové láhve, nic jiného na pokoji nebylo. Co přesné pily, to nevím. Podle mne tu tabletku zapíjet musely, ale neviděl jsem je pít. Později mezi posteľema na stolečku byly láhve spritu a coly. Pokud jsem dotazován, zda ty láhve na stolečku byly už večer nebo až ráno, tak to nevím. Klárka byla ten den strašně hodná, vůbec nezlobila, jenom ležela, s Monikou takhle ležela. Když šla Monika na záchod, tak si Klárka lehla vedle mě. Pokud chodila Klárka na záchod, chodila s ní Monika, víím, že jednou Klárka pozvracela povlečení na posteli, která byla dál od okna. Monika prostěradlo z postele sundala, peřinu a to pozvracené prostěradlo hodila vedle postele. Já jsem jí řekl, že to nevádí, že si tam dám osušky z pláže. **Vím, že jednu dobu my strašně brněly ruce, od zápěstí až ke konečkům prstů a bolelo mě strašně celé tělo**. Proto jsem si vzal jednu tabletu Ibalginu, který jsme měli taky s sebou. Všichni jsme polehávali, spali jsme. V určitých chvílích mě probudil strašný pot, jak mi z vlasů tekl. **Monika zase říkala, že jí je zima, že jí třepe zima**. Monika vypla klimatizaci, která se ovládala na stolečku, který byl mezi posteľema. Ležela přikrytá a já zase odkrytý, protože mi bylo hrozné vedro. Už se to nedalo vydržet, proto jsem klimatizaci znovu zapnul a řekl jsem Monice, ať se pořádně přikryje, když je jí taková zima. Víím, že nám jednu dobu došel toaletní papír, protože Monika chodila hodně na záchod. Já jsem byl taky jednou nebo dvakrát. Už se nedalo do čeho utřít, proto jsem se osprchoval. Nesprchoval jsem se celý. Já jsem měl průjem, ale nebyl nějaký silný, takový minimální. **Monika taky jednou nebo dvakrát se byla osprchovat, protože nebylo se do čeho utřít**. Tak jsme různě polehávali po postelích. A ptali jsme se jeden druhého jak nám je, no prostě blbě, i když jsme si předtím vzali prášek. **Došla nám voda, to mohlo být kolem 13:00 hodiny**.

Pokud jsem dotazován na množství tekutin, tak tam byly tři půllitrové láhve vody, možná dvě litrové láhve coly a jedna litrová láhev spritu. Ta voda i ta cola byla z předchozího dne, my jsme si tou vodou čistili zuby a vyplachovali ústa. Jednu láhev vody jsme měli pořád postavenou na umývadle v koupelně kvůli čištění zubů, takže mohlo zbýt asi jeden a půl láhve vody. Já jsem převážně pil tu vodu, ale kolik jsem toho vypil přesně, to nevím. Taky jsem pil i colu a tou vodou, co

byla v koupelně, jsme si po zvracení, já i Monika vyplachovali ústa. V pokoji zůstala nějaká cola a sprite, kolik toho bylo, nevím.

Vím, že jsem Monice říkal, „Moni, zajdi pro vodu“. Monika mi řekla, že nikam nejde, že jí není dobře, to mohlo být kolem 13:00 hodiny. Já jsem jí na to odpověděl „Moni, už nemáme co pít, už nemáme žádnou vodu!“ Řekla mi, ať se napiju coly nebo spritu, já jsem jí řekl, že mi to nedělá dobře. Tak jsem se pro vodu vydal já. Vzal jsem ty tři prázdné láhve od vody, hodil jsem na sebe ručník a šel jsem ven z pokoje. Když jsem vyšel ven, tak jsem viděl po pravé straně uklízeče, byl asi dva, tři pokoje před náma, nevím. Jestli jsem nechal dveře otevřené nebo jsem je zavřel. Šel jsem k vozíku, který měl uklízeč na chodbě. Chvilíčku jsem čekal, než vyšel uklízeč ven z pokoje. Já jsem mu prsty ukázal, jestli by mi mohl dát tři láhve vody, měl jsem pod paží tři prázdné plastové láhve od vody. On mi ukázal, ať je hodím do pytle, který měl z boku vozíku, tak jsem je tam vyhodil. Dal mi tři půllitrové láhve vody, které měl v takových papírových krabicích, měl ji na samém vrchu vozíku. Myslím si, že ty láhve byly zadělané způsobem, jak jsem již popisoval, ale to si jen myslím. Ještě jsem mu rukou na břichu ukázal krouživými pohyby, že nás bolí břicho, jestli by mi mohl dát toaletní papír, které mi dal. Dal mi dva kusy. Ukázal jsem mu na prstech, že mu dám dva dolary zítra, protože jsem mu na pokoji vždycky nechával jeden dolar. On vytáhl ještě jednu litrovou colu a dal mi ji. Já jsem se potom vracel zpět do pokoje. **Já jsem uklízeči nic neříkal, ale když jsem mu ukázal, že nás bolí břicho, tak asi pochopil a na náš pokoj uklízet vůbec nepřišel.** Toto bylo na patře hned vedle našeho pokoje, mohl jsem být venku tak 5 až 7 minut. Vrátil jsem se zpátky na pokoj, lehl jsem si, řekl jsem Monice, že máme vodu, že máme co pít. **No a takhle to šlo až do večera.** Chvilí se spalo, chvilí se zase běhalo na záchod. Vím, že Monika už později průjem neměla, protože na záchod už nechodila. Vzala si koš, který byl, dá se říct, kousek od lednice, u botníku, jednalo se o klasický koš, ve kterém byl sáček. Monika si ho dala k posteli a když potřebovala, tak se vyzvracela do koše. **To samé Klárka, tudíž jsem usoudil, že průjem už nemají, protože na záchod nechodily.** Když jsem spal, tak jsem třeba neviděl, jestli šli čůrat, nebo šly na záchod, či zvracet, to jsem prostě neviděl.

Nevím kdy, ale od jisté doby Monika neležela s Klárkou, ale Klárka ležela u mě na posteli. Monika ležela na posteli u okna a my s Klárkou na posteli, kterou ráno pozvracela. Já jsem různě polehával, kde bylo zrovna volné místo, chvilí i u Klárky, chvilí u Moniky. Vím, že ve večerních hodinách Monika zvedla pokojový telefon a snažila se někam zavolat. Já jsem ležel u Klárky na posteli a ptal jsem se Moniky, kam volá. Ona, když položila sluchátko, tak říkala, že volala na recepci a že se nemůže dovolat. Řekla, že tady není žádný papír, kde by bylo napsáno nějaké telefonní číslo, že ten pokoj byl pro nás asi na rychlo připravený. Podle toho asi usuzovala, že pro nás neměli připravený pokoj při příjezdu. Já jsem jí řekl, že uvidíme, jak nám bude ráno. Já nevím, jestli volala na recepci, jestli sháněla číslo na delegátku nebo doktora. Já jsem jí řekl, že když tak ráno si podle toho, jak nám bude, zajdeme k doktorovi. Kolik bylo hodin, nevím.

Vůbec by mě nenapadlo, že by nám mohlo být něco, že by bylo něco špatně, co by mohlo nasvědčovat tomu, že ten náš stav je tak vážný, že by mohlo jít o život. Prostě nebylo vůbec nic poznat. Jenom průjem a zvracení, nikdo si nestěžoval na nějaké bolesti, že by, že by, já nevím, na nic prostě. Brali jsme to, že jsme prostě dostali Faraónovou pomstu a tím, že jsme měli prášky, že se z toho prostě dostaneme.

Potom nám došla voda podruhé mezi 21.00 hodinou až 22:00 hodinou, když jsem ležel s Klárkou na posteli, tak jsem řekl Monice, ať pro vodu zajde ona, že já už jsem byl. Ona řekla, že nikam nejde, že jí není dobře. Já jsem jí řekl, že mi taky není dobře, ale že nemáme co pít. Co se týče coly a spritu, tak si myslím, že tam ještě nějaké pití zůstalo. Všechna voda byla vypitá, pili jsme ji všichni. Pokud jsem dotazován, jak Klárka pila vodu, tak jsem ji neviděl celý den tu vodu pít, ale myslím si, že když šla s Monikou na záchod, že se napila té vody v koupelně. Ta cola s tím spritem byly na stolečku vedle Moniky. Určitě musely pít, přece nemohly být tak dlouho bez pití! Myslím si, že o jídle jsme se vůbec ten den nebavili, padlo je pár slov, jak ti je, zvracíš, o jídle nepadla ani řeč. Monika nechtěla jít pro tu vodu, tak jsem šel zase já. Vzal jsem si ty tři prázdné láhve od vody, vzal jsem si s sebou kartu na otevírání dveří, oblékl jsem si tričko, to žluté, které jsem potom poslal policii. Vytáhl jsem kartu, aniž bych si uvědomil, že Klárku s Monikou nechávám potmě, vyjdu ven z pokoje, zavřu dveře a šel jsem pomalu pro vodu k baru, který byl vedle. Byla tam diskotéka, hrála nějaká hudba. Z toho usuzuju, že nebylo víc než **22:00 hodin**. Nabral jsem tři láhve z fontánky, z barelu a šel jsem zpátky na pokoj. Než jsem došel na pokoj, tak jsem půl láhve z jedné vypil, měl jsem nestále sucho v puse. Pak jsem vešel do pokoje, zasunul kartu a zavřel dveře. Tu rozpitou láhev jsem dal na umývadlo do koupelny, jednu jsem dal do lednice a jednu jsem postavil na stoleček mezi Klárku a Moniku. Když jsem tu láhev postavil „tak jsem říkal Monice „tady je voda, tak pijte“. Víím, že Monika něco zamumlala a já jsem šel na záchod zvracet. Zvracel jsem zase do umývadla. A pak jsem si šel zase lehnout ke Klárce. Usnul jsem, určitě jsem musel spát.

K dotazu vrchního komisaře, co zamumlala Monika uvádím, že něco řekla, ale nevím co, byla ke mně otočena zády. Obě ležely tak, že každá ležela na jedné posteli a byly zády k sobě. Já jsem různě polehával, chvíli u Klárky, chvíli u Moniky. Když jsem ležel u Klárky tak víím, že když se obracela, tak mě ještě koplá nohou, nevím jestli to bylo před nebo až poté, co jsem se vrátil s tou vodou, to vážně nevím. Klárka mluvila doma ze spaní, tu noc také mluvila ze spaní. Říkala něco v tom smyslu „Dědo, koupíš mi nanuk nebo raději fruko?“ Když jsem si lehal k Monice, tak nijak nereagovala.

Poznámka vrchního komisaře:

Obviněný pláče.

Vím, že když jsem ležel u Moniky, tak jsem cítil strašný pot, jak smrděla potem. Já jsem ležel naproti ní, koukal jsem se na ni, ona měla zavřené oči a spala. Kdy to bylo, já nevím, nedokážu se zorientovat.

Poznámka vrchního komisaře:

Obviněný pláče.

Vím, že Klárka, nevím, kdy to zase bylo, chtěla, ať ji podám napít, já jsem jí řekl „Klári, vždyť to pití máš vedle sebe.“ Zda se napila, to nevím, já jsem ležel v jejich nohách. Monika na to nijak nereagovala, ležela prostě. Když jsem seděl u Klárky na posteli a dřímá jsem, tak Monika se zvedla a říkala mi, abych si šel lehnout k ní na postel. Já jsem jí na to odpověděl, že prostě tak spím, že je mi blbě. Pak už jsem je neslyšel mluvit, vypadaly, jakoby spaly. To mohlo být někdy, když jsem přišel s tou vodou podruhé. Tu láhev, kterou jsem dal vedle ní na stoleček, tak z této láhve bylo upité, byla téměř celá vypitá, já jsem z té láhve nepil. Víím, že něco bylo vylité ještě před stolečkem, byl tam na zemi ručník, bylo to lepkavé. Monika mi snad řekla, že tam je vylitá cola, že ji snad vylila Klárka, ale já jsem neviděl, že by to vylila.

Obě ležely na boku, zády k sobě, Klárka ležela zády k oknu, obě ležely zády k sobě, tedy Monika obličejem k oknu. Monika jakoby koukala z okna a Klárka do stěny. Klárka nebyla přikrytá a Monika ano, tak na půl. Monika byla přikrytá tak, že jí koukal z pod peřiny holý, bílý zadek. Jestli se pak ještě nějak pohla nevím, já jsem taky spal. Já jsem jednu chvíli spal i na břicho, protože mě bolelo i něco na hrudi, nevím co to bylo, nikdy mi tak špatně nebylo. Já jsem ležel na posteli vedle Klárky, ona se mě dotýkala nohama. Když mi došla voda v koupelně, pak mi došla i voda, která byla v lednici, tak jsem se chtěl napít vody, která byla na stolečku, ale ta láhev byla téměř vypitá. Měl jsem neustále sucho v puse. Vzal jsem ten zbytek, kdy na prstech ukazují, že tam mohlo být tak 5 cm od spodu. Ještě jsem se natáhl pro tu vodu a viděl jsem ten bílý zadek od Moniky, jak pořád ležela. Já jsem šel i s tou lahví do koupelny a zde jsem se z té láhve napil. Ale nebyla to čistá voda, bylo to naředěné colou. Když jsem to vypil a spolknul, tak jsem to za chvíli vyzvracel a šel jsem si lehnout ke Klárce. Když jsem si vedle ní lehl, tak jsem si polštář opřel o čelo postele, abych byl tak v polosedě, dal jsem si nohu přes Klárku a řekl jsem jí, ať se posune, ale ona se nehýbala.

Poznámka vrchního komisaře:

Obviněný pláče.

Tak jsem na ni sáhl a ona byla celá studená. Tak jsem vyskočil a rozsvítil jsem **ona chudák ležela na boku, ruku měla pod paží,** tak jak vždycky spala, byla celá fialová. **Tak jsem ji otočil na záda a dával jsem jí umělé dýchání,** řval jsem na Moniku, masíroval jsem jí srdce. Monika se vůbec nehýbala. Rval jsem po Monice, ať vstává, ať mi jde pomoci. **Monika se vůbec neozývala,** tak jsem se natáhl a plácl jsem ji přes zadek, ale vůbec se nehýbala. Tak jsem přeskočil postel, otočil jsem ji, ale vůbec se nehýbala. Měla oči otevřené a byla fialová. Snažil jsem se ji otočit. Když jsem jí dával masáž srdce, tak to byl takový zvláštní zvuk, jako vypuštěný balón. Potom jsem znovu skočil ke Klárce a snažil jsem se Klárku oživit. Když to nepomohlo, tak jsem vyběhl na chodbu, zabouchal jsem na první dveře. Paní se bála otevřít. Já jsem jí řekl, že jsem soused z vedlejšího pokoje, ať mi jde pomoci. Ona, když viděla, co se stalo na tom pokoji, tak někam běžela. Já jsem seděl u Moniky na posteli a koukal jsem se na ně, jak leží. Nevěděl jsem, co mám dělat. Jenom mě napadlo, že mám zavolat rodičům a říct jim, co se stalo. Pak jsem ještě zavolal na pojišťovnu, protože nám vždycky říkali, že kdyby se něco stalo, tak ihned volejte pojišťovnu.

Potom přišlo nějaké vedení z hotelu a vyvedli mě ven před pokoj. Já jsem se složil k zemi a oni mě dali vedle do toho pokoje, k té paní, na kterou jsem klepal. Pořád jsem křičel, ať mi dají napít, že mám hroznou žízeň. A křičel jsem po nich, ať zavolají delegátku. Ta paní mi dala napít vody, já jsem se napil a běžel jsem do koupelny, hned jsem to vyzvracel. Pak přišla na pokoj k té paní delegátka, kde jsem byl, já jsem jí řekl, že Monika s Klárkou asi umřely ve spánku s tím, že jsme asi otráveni. Delegátka začala něco na ty manažery křičet, ať mě okamžitě berou do nemocnice. Každý za jednu stranu mě drželi a odvedli do nemocnice, která je přímo v hotelu. Vzali mě do nějaké místnosti, posadili na lehátko a přes nos mi dávali nějakou hadičku. Já jsem si ju ještě vytrhnul, strašně mi to v nose vadilo, nemohl jsem ani dýchat. Pak ten doktor se naštvál, chytl mi hlavu, rozbalil druhou hadičku a zavel mi ji přes nos snad až do žaludku. Tekla ze mě taková hnědočerná tekutina. Chytali to nějaké misky, kterou přede mnou drželi. Až se to naplnilo, tak to chytali do nějakého pytlíku. Pak do mě stříkali nějakou tekutinu přes tu hadici. To už jsem ležel, pak mi mačkali břicho a šlo všechno ven. Pak mě odvedli vedle do pokoje, kde mě napíchli na nějaké přístroje, dali mi nějaké

kapačky a pořád jsem měl tu hadici v nose. Až po nějaké chvíli mi ji vytáhli z nosu ven. Já jsem měl stále takovou železitou chuť, tak jsem se potřeboval napít. Pak mi dal ještě tabletky, asi černé uhlí to bylo, čtyři nebo pět. Pak začalo za mnou chodit vedení z hotelu s tou delegátkou a ptali se mě, co jsme jedli, co jsme pili. Takhle se to opakovalo asi třikrát, chodilo jich čím dál tím víc. Já jsem říkal, že jsme jedli a pili pouze věci z hotelu. Ta delegátka mě navštívila několikrát, i sama bez nich. Já jsem se jí ptal, co dělá Klárka s Monikou?

Poznámka vrchního komisaře: Obviněný pláče.

Říkala mi, že jsou pořád na pokoji, že policie, tam ještě není. **Kolik bylo hodin, to nevím. Pak mi delegátka řekla, že už je u nich doktor a že už jsou asi čtyři hodiny mrtvé.** Řekla mi ještě, že policie snad přijela až za hodinu a půl. Pak mě ve večerních hodinách odvedli na recepci, do nějaké kanceláře, kdy jsem měl v levé ruce kapačku. Tam seděl za stolem nějaký člověk v obleku, myslel jsem si, že je to nějaký vedoucí z hotelu a ptal se mě na nějaké věci, nevím...

Na základě zjištěných rozhodných okolností a skutečností podáváme k dodatečně položeným otázkám vrchním komisařem:

17.

Vyjádřete se k rozsahu pitev poškozených Moniky Kramné a nezl. Kláry Kramné, které byly provedeny lékařem oddělení lékařské patologie, část Rudé moře v Egyptě. Tyto porovnejte s rozsahem repitev provedených v České republice.

18.

Uvedte, zda popis rozsahu a průběhu pitev těl poškozených Moniky Kramné a nezl. Kláry Kramné zahrnutý v překladu Zprávy lékařské patologie pro proces č. 3410 rok 2013 ředitelství odd. Al Ghardaqa (egyptské pitvy), odpovídá fyzickému stavu těl poškozených v době před provedením repitev.

19.

Jakým způsobem ovlivnily egyptské pitvy poškozených Moniky Kramné a nezl. Kláry Kramné a následná doprava jejich těl do České republiky realizaci repitev a zda mělo na realizaci repitev vliv, že tyto byly realizovány až dne 09.08.2013, případně jaký vliv měla na provádění repitev rozvíjející se autolýza těl.

20.

Vyjádřete se, zda závěry uvedené v překladu Zprávy lékařské patologie pro proces č. 3410 rok 2013 ředitelství odd. Al Ghardaqa (egyptské pitvy) mají vliv na závěry vypracovaného znaleckého posudku po provedených repitvách,

21.

Posudte konstatování egyptského patologa o možné příčině smrti poškozených po silném odvodnění těl a nedostatku tekutin v tělech z důvodu častého průjmu a zvracení po dobu dvou dnů. Zda toto zjištění je v souladu se závěry po provedených repitvách.

22.

Vyjádřete se k závěru egyptského patologa, který připustil, že mohlo u poškozených dojít k otravě, která se neprojevila chemickým rozbořením, protože jedovaté látky mohly být vstřebány a přeměnily se v jiné chemické složení látek.

23.

Vyjádřete se, zda z nálezů repitev lze usuzovat, že s těly zemřelých bylo s časovým odstupem po jejich smrti manipulováno, pokud ano, tento časový okamžik upřesněte.

24.

Zda stav mrtvol v době jejich nálezu dne 30.07.2013, tak jak je popisuje ve svých výpovědích obviněný Petr Kramný, koresponduje s nálezem po provedených repitvách.

25.

Uveďte, zda bylo působení elektrického proudu zjištěno také na jiných vnitřních orgánech poškozených Moniky Kramné a nezl. Kláry Kramné. Vysvětlete absenci proudových známek na těle pošk. nezl. Kláry Kramné.

26.

Na základě fotodokumentace pořízené při repitvách poškozených se vyjádřete k tmavé skvrně na levé patě poškozené Moniky Kramné, především k možné příčině vzniku této skvrny.

tento znalecký

POSUDEK

17.

Před provedením vnitřní prohlídky repitev zemřelých Moniky a Kláry Kramných na ÚSL FN Ostrava byl u obou zemřelých konstatován stav po otevření dutiny lební s částečným horizontálním řezem mozku bez jeho vyjmutí z lebních dutin, stav po otevření dutiny hrudní a břišní svislým řezem od hrdelní jamky po stydkou sponu, otevření močových měchýřů, odpreparování žaludků s přilehlou počáteční částí tenkého střeva a stav po odběru vzorků ledvin a jater (u Moniky Kramné dále odebrána hlava slinivky břišní). U zemřelé Moniky Kramné byly navíc částečně vypreparované struktury krku včetně jazyka, jazyky, chrupavek hrtanu, počátečního úseku jícnu a průdušnice, a tyto byly staženy pod kůži krku dolů do hrudní dutiny.

Repitva zemřelých na ÚSL FN Ostrava probíhala literárně stanovenou standardní metodikou. Spočívala v zevní prohlídce těl a po opětovném otevření lebních dutin, hrudní a břišní dutiny **byla provedena pitva všech orgánů** a vnitřních struktur kromě pitvy žaludku, který byl odpreparovaný a bez možnosti zhodnocení obsahu močového měchýře, který byl po předchozí pitvě otevřený.

V průběhu pitvy byly odebrány vzorky biologického materiálu ke komplementární laboratorní analýze, jak vyžadoval účel pitvy.

18.

Rozsah a průběh pitev zemřelých Kramné Moniky a Kláry zadokumentovaný ve Zprávě lékařské patologie pro proces č. 3410 rok 2013 ředitelství odd. AI Ghardaquah (egyptské pitvy) není v hrubém rozporu se zjištěními konstatovanými

v době před provedením repitev zemřelých (v překladu uveden nález na orgánových systémech nepodrobených preparaci).

19.

Pitva zemřelých provedená v Egyptě ani následná fixace těl, resp. balzamace za účelem zpomalení posmrtné autolýzy neměly vliv na nálezy zjištěné při repitvě zemřelých ani na jejich hodnocení. Při repitvě bylo zajištěno dostatečné množství vzorků biologického materiálu za účelem laboratorních vyšetření především komplexní toxikologické analýzy. Chybějící žaludek resp. obsah žaludku či močového měchýře tak nebyly nezbytné pro toxikologickou analýzu.

Sekundární změny včetně rozvoje autolýzy, provedená balzamace, dříve provedené preparace apod. vyžadují vždy důsledné dodržení literárně stanovených preparačních metodik a rozšířenou standardní paletu doplňujících komplementárních vyšetření odebraného biologického materiálu.

20.

Závěry uvedené v překladu Zprávě lékařské patologie pro proces č. 3410 rok 2013 ředitelství odd. Al Ghardaquah (egyptské pitvy) nemají žádný vliv na závěry ze soudní repitvy provedené na ÚSL FN Ostrava.

21.

K položené otázce je nutno zdůraznit, že bez provedení komplexní pitvy včetně preparace všech orgánových systémů nelze stanovit známky snížené hydratace, zvracení či nález svědčící pro průjmové onemocnění probíhající těsně před úmrtím.

22.

Hypotetická možnost subakutní či chronické letální otravy vyslovená na podkladě absence specifických morfologických příznaků i negativního výsledku toxikologických vyšetření nekoresponduje s nálezem zjištěným preparací orgánů svědčící pro náhlý rychlý nástup smrti. Současně nutno konstatovat, že popisovaný průběh otravy s dominujícími řadu hodin trvajících gastrointestinálními obtížemi by byl vysvětlitelný skupinou jiných látek s dávivými účinky či anorganickými látkami. Ty jsou však dobře známé a jsou standardně stanoveny toxikologickou analýzou. Zvláště anorganické látky jsou pak stanovitelné i v dlouhém časovém horizontu po úmrtí.

23.

Na podkladě lokalizace posmrtných skvrn na těle zemřelé Kláry Kramné lze dovodit, že tato se primárně po smrti nacházela v poloze na břicho, z níž byla v časovém horizontu cca 10hodin přemístěna do polohy na znak (Vorel, str.67). Právě tato manipulace by vysvětlila vytvoření posmrtných skvrn a fixaci v obličejí, na přední straně levé dolní končetiny a na zadních částech trupu i končetin.

24.

Jak již bylo popsáno v předešlém bodě posudku, nález na těle zemřelé K.Kramné svědčí pro posmrtnou manipulaci, k níž došlo v časovém intervalu cca 10 hodin po smrti a to ve smyslu přemístění z polohy vleže na břicho na záda.

Současně nutno podotknout, že dle skutečností uvedených ve spise byla smrt jmenované zjištěna dne 30.7.2013 v době okolo 3. hodiny ranní. Časový interval nutný k fixaci posmrtných skvrn nejméně 10 hodin pak nekoresponduje se skutečnostmi uvedenými obviněným ve spise (komunikace se zemřelou v době mezi 21.00-22.00 dne 29.7.2013).

Z nálezu na těle zemřelé M. Kramné nelze dovodit jednoznačně polohu těla v době smrti.

25.

Po vyloučení všech možných kardiotoxických nox bylo přihlédnuto ke změnám na kůži M.Kramné, které měly charakter proudových změn. Účinky elektrického proudu pak byly potvrzeny mikroskopickým vyšetřením srdce obou zemřelých. Na dalších vnitřních orgánech úraz elektrickým proudem ke změnám morfologického charakteru standardně nevede.

Absence typických proudových známek u poškozené Kláry Kramné je velmi dobře vysvětlitelná a to přímým plošným kontaktem poškozené s druhou osobou, tedy s matkou, v danou chvíli zasaženou elektrickým proudem.

26.

Vzhledem k prokázané příčině smrti nelze vyloučit, že tmavé zbarvení na levé patě zemřelé Moniky Kramné mohlo být místem výstupu elektrického proudu.

V případě zjištění či objasnění dalších rozhodných okolností a skutečností, které by mohly mít vliv na posouzení případu, jsou znalci připraveni doplnit znalecký posudek a vyhrazují si tuto možnost.

V Ostravě dne 14.10.2014

MUDr. Marek DOKOUPIL

MUDr. Margita SMATANOVÁ, Ph.D.

RNDr. Marie STANKOVÁ, Ph.D.

